British lifestyle

SEASONS ENGELAND

100 pagina's dik

Engeland - Schotland - Wales - Ierland

15 jaar

TRADITIE: PICKNICK • HORTICULTURAL SOCIETY • MUURTJES IN DE COTSWOLD

Cornwall:
- Thee-bezoektuin op een landgoed
- Proeven bij Rick Stein
- Antiek kijken op een landgoed

Adellijke schone
Lady Lathyrus

Extra aanbieding
3 Seasons-reizen:
Cornwall, Herm en de Ierse Burren

Tartan op steen
Schots geruit servies

Dieren van wilgen

Stilte-eiland in de Noordzee

Restauratie va een landhuis

De echte pie

Britse buitenmode

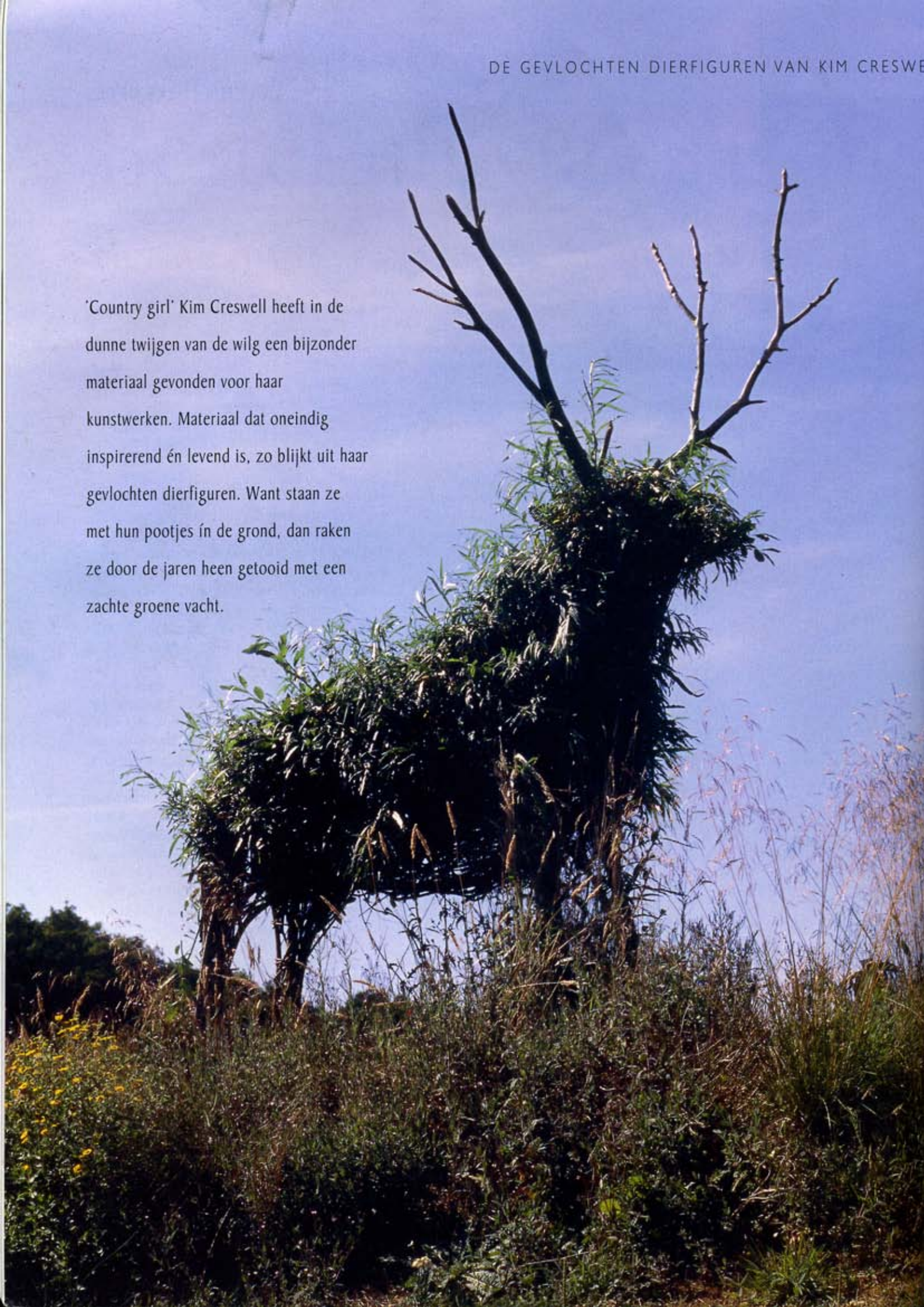
Country-keuk

8 710841 171228 00107

ADVIESPRIJS € 4,95 • WWW.SEASONS.NL

'Country girl' Kim Creswell heeft in de dunne twijgen van de wilg een bijzonder materiaal gevonden voor haar kunstwerken. Materiaal dat oneindig inspirerend én levend is, zo blijkt uit haar gevlochten dierfiguren. Want staan ze met hun pootjes ín de grond, dan raken ze door de jaren heen getooid met een zachte groene vacht.

De wind in de wilgen

Op de plaatselijke boerenmarkt hoorde Kim dat de vallei in de verkoop kwam

We begrijpen meteen waarom Kim Creswell het Zuid-Engelse graafschap Dorset als domicilie heeft gekozen. 'Landscapes of outstanding beauty', daar is de streek beroemd om. Op weg naar de woon- en werkplek van de kunstenares rijden we over smalle weggetjes langs prentenboekdorpen vol rietgedekte cottages. Tussen de heuvels zoeken slingerende rivieren en glasheldere beken een weg naar zee. We passeren magnifieke landhuizen en kastelen en verwonderen ons over de grillige kustlijn met zijn hoge kliffen. Outstanding beauty indeed!

In deze wonderschone wereld bewoont Kim haar eigen groene, weidse vallei. Gekocht op een veiling, tot haar grote verbazing en geluk. Op de plaatselijke boerenmarkt hoorde ze van deze plek; het gerucht ging dat de vallei in de verkoop kwam. Het was druk op de veilingdag en ze had de hoop eigenlijk al opgegeven bij het zien van zo veel potentiële kopers. Toch bood ze mee tot haar van tevoren bepaalde limiet en... was de hoogste bieder.

Geliefde bossen

We trotseren de avontuurlijke toegangsweg vol kuilen en stenen naar Kims domein en parkeren de auto. We zien niemand en dwalen wat door het hoge gras. De beschutte plek wordt omringd door groene heuvels waarop rijke loofbossen groeien. De stilte is louterend. In de verte horen we alleen het geblaat van een kudde schapen. Her en der staan Kims gevlochten dierfiguren. Kippen, hanen, ganzen, biggetjes en een jonge hinde. Bij de bosrand staat een levensgroot hert, trots in de verte kijkend. Al deze dieren lopen, als de wilgentenen in de grond worden gestoken, in het voorjaar uit.

Voor een donkergroene nomadentent, die als woonkamer is ingericht, brandt een zacht vuurtje. Verderop zien we een bundel in natte doeken vochtig gehouden wilgentenen. Dan klinkt vanuit het bos achter ons een luid 'Hello'. Kim komt met een grote zwarte ketel in de hand aangelopen. "Ik heb even wat water voor thee uit de bron bij de rivier gehaald. Jullie willen vast wel een kop." Terwijl het theewater boven het vuur, waar we omheen zitten, tot koken komt, vertelt Kim over haar liefde voor het wonen en werken in de buitenlucht. "Als kind was ik ook altijd buiten. Ik groeide op tussen de groene heuvels van het graafschap Surrey, onder Londen. Met andere kinderen bouwde ik er hutten in het bos en scharrelde langs de rivier waar we gingen vissen en otters zagen spelen. Ook maakte ik avontuurlijke paardrijtochten. Een jeugd dus waar menig kind van droomt." Kim was er waarschijnlijk nog veel langer blijven wonen als niet vlak langs het dorp de snelweg M25 naar Londen was aangelegd. Een paar maanden later gevolgd door een tweede highway, iets verderop. "Als tiener zag ik de immense veranderingen die dit met zich meebracht voor het landschap en het milieu. Mijn geliefde bossen verdwenen en met de frisse lucht was het gedaan. Ik merkte dat het de rust in het dorp en mijn persoonlijk leven aantastte. Daarom heb ik mijn biezen gepakt: ik kocht een busje en reisde het land door, onder andere naar Dorset en de Cotswolds, terwijl ik onderweg schilderijen maakte van Engelse landschappen, boerderijen en paarden. Ik verkocht ze langs de weg. Ik boetseerde ook kleine dierfiguurtjes. Op die manier kon ik heel aardig leven en verbleef ondertussen op het Engelse platteland, waar ik me zo happy voelde."

Levend materiaal

Een mankement aan haar busje, dat ook haar slaapplek was, zette haar indirect op het spoor van de gevlochten dierfiguren: het dak van het busje ging lekken en ze moest op zoek naar een andere logeerplek. Een vriend leerde Kim hoe ze gemakkelijk een solide tent kon maken met een binnenwerk van gebogen hazelaartakken. "In de streek waar ik toen was, waren alleen geen hazelaars te vinden. Wel veel wilgen. Ik leerde om wilgentwijgen zo te snijden dat ik er een tent van kon maken. Vanaf dat moment sliep ik 's nachts in de tent, ook in de winter. Op een gegeven moment stond ik voor langere tijd op dezelfde plek. Op een mooie voorjaarsdag sloeg ik het tentdoek weg en zag ik dat de wilgentenen die de ▸

De tenen van de wilgen zijn allemaal anders van kleur. Ze variëren van roodbruin, geel tot diepzwart

tentconstructie vormden en waarvan ik de uiteinden ter versteviging in de grond had gestoken, begonnen uit te lopen. Toen wist ik het: ik ga dieren maken van wilgentenen! Het idee dat je hiervoor levend materiaal gebruikt dat groeit, sprak mij zeer aan. Ik noem mijn figuren dan ook 'living willow creatures'."

Het begon met een jachthond, die Kim modelleerde van restmateriaal van de manden die ze vlocht en op markten aan de man bracht. "Ik zette de hond tussen de manden, maar kreeg er geen reacties op. Tot ik de hond na vele weken op een dag verkocht. Vanaf dat moment informeerde iedereen opeens naar de mooie hond die ze hadden zien staan, maar die er nu niet meer was. Kort erop maakte ik er nog een, die meteen een eigenaar vond."

Zonnepaneel

Sindsdien vlecht Kim fulltime met groot succes dierfiguren, zoals kippen, varkens, hanen en ganzen. Ze heeft daardoor een regelmatige aanvoer van wilgentenen nodig. Soms komen die uit onverwachte hoek. "Op een dag kwam ik in gesprek met een projectontwikkelaar die zich bezighoudt met natuurprojecten. In ruil voor het op orde brengen van een wat rommelige, bestaande tuin waar veel wilgen groeiden, mocht ik zo veel wilgentenen snijden als ik nodig had. Op een aangrenzend stuk grond heb ik nu mijn eigen wilgenstruiken geplant, in diverse soorten. De tenen van de verschillende wilgen zijn allemaal anders van kleur, ze variëren van roodbruin, geelachtig, donkerbruin tot bijna zwart." Voor de tuin van de projectontwikkelaar maakte ze ook dieren. "Ter plekke werkte ik een paar maanden aan twee arenden, die tien maal levensgroot werden, een hert, een Schotse hooglander, twee wolven en een paar meters hoge hazen. De reacties zijn overweldigend en via deze tuin krijg ik veel verzoeken voor het maken van mijn living willow creatures." Ook de workshops die ze door het hele land geeft, zijn een succes, en dan niet alleen in materieel opzicht: "Het is goed om te zien dat mensen in deze moderne maatschappij vol nieuwe technologieën, het altijd nog fijn vinden om met natuurproducten te werken en zich graag in de natuur begeven."

Dan rinkelt Kims mobiele telefoon. Een nieuwe opdracht dient zich aan. Ze pakt de laptop erbij en verwerkt direct alle informatie in haar systeem. Een country girl met hightech apparatuur, we zijn verbaasd. Maar Kim verdedigt zich: "Het feit dat ik buiten woon wil niet zeggen dat ik buiten de maatschappij leef. Ik sta er juist middenin, ben overal van op de hoogte, en voor iedereen te bereiken via telefoon en e-mail dankzij een klein zonnepaneel. Het werkt uitstekend zo."

Groener en voller

Dat ze inmiddels binnen niet meer kan aarden bleek vorig jaar, toen ze door een val haar ribben brak en noodgedwongen enkele weken binnenshuis verbleef. "Na een week dacht ik al: hoe lang houd ik dit nog vol. De muren kwamen op me af en ik verlangde naar wind in mijn haren en langs m'n gezicht. Ik kon mijn geluk niet op toen ik weer terug naar de vallei kon."

Dan pakt Kim een bundel wilgentenen: er wacht nog wat werk, een gans moet vandaag af.

Onvermoeibaar vertelt ze intussen over de kracht van haar creaties. "Wat zo leuk is, is dat mijn dieren constant aan het veranderen zijn. Elke keer wanneer ik na bijvoorbeeld een jaar een figuur terugzie, is hij anders dan de keer ervoor. Telkens zijn ze groener en voller gegroeid. Sommige mensen kiezen ervoor om de figuur aan de natuur over te laten zodat er soms een heel wilgenbosje om het dier is gaan groeien. Alleen de contouren zijn dan nog te zien. Maar bij de meeste mensen kom ik jaarlijks in het voorjaar langs om de uitlopers te snoeien waardoor de vorm in balans blijft. Lange scheuten vlecht ik het liefst weer in, waardoor het dier steeds voller wordt en meer body krijgt. De vorm blijft herkenbaar en het dier krijgt als het ware een mooie groene vacht. En een hoge aaibaarheidsfactor."

PRODUCTIE EN TEKST: INGE OOSTENRIJK – FOTOGRAFIE: PIETER PAUL KOSTER. MET DANK AAN: SEA FRANCE (CALAIS-DOVER) WWW.SEAFRANCE.COM EN WWW.DORSETNEWFOREST.COM

LEVEND VLECHTWERK

Kim Creswell vlecht dieren in alle soorten en maten: van biggetjes tot levensgrote pony's en van ganzen tot giraffen, van circa 60 centimeter tot vier meter hoog. De prijzen liggen tussen de € 90,- voor een kleine gans en € 1200,- voor een levensgrote pony.

Kim Creswell is te bereiken op telefoonnummer 0044 7765 654771 en per e-mail: creswell-graae@tiscali.co.uk. Onlangs heeft ze een eigen website geopend met daarop een overzicht van haar creaties en van exposities waaraan ze deelneemt: www.kimcreswell.co.uk